कुसुमशयनं न प्रत्यग्रं न चन्द्रमरीचयो
न च मलयजं सर्वाङ्गीणं न वा मणिपट्टयः ।
मनसिजरुजं सा वा दिव्या ममालमपोहितुं
रहसि लघयेदारब्धा वा तदाश्रयणी कथा ॥ ५१ ॥

उर्वशी । हिअअ जं दाणिं सि मं उज्झिअ इदो संकन्तं तस्स फलं तए उअलद्धं ।

विदूषकः । भो अहं पि जदा सिहरिणिं रसालं च ण लहे तदा तं ज्जेव चिन्तअन्तो आसादेमि सुहं ।

राजा । संपद्यते भवतः ।

विदूषकः । तुमं पि तं अइरेण पाविहिसि ।

राजा । सखे एवं मन्ये ।

चित्रलेखा । सुणु असंतुट्ठे ।

विदूषकः । कधं विअ ।

राजा ।

इदं तया रथक्षोभादङ्केनाङ्गं निपीडितं ।
एकं कृति शरीरे ऽस्मिञ्शेषमङ्गं भुवो भरः ॥ ५२ ॥

उर्वशी । किं दाणिं अवरं विलम्बिस्सं ॥ सहसोपगम्य ॥ हला चित्तलेहे अग्गदो वि मए ठिदाए उदासीणो महाराओ ।

चित्रलेखा ॥ सस्मितं ॥ अइ अदितुवरिदे असंकिवत्ततिरक्खरिणीसि ।

नेपथ्ये